

PRL: Paralelní a distribuované algoritmy 1

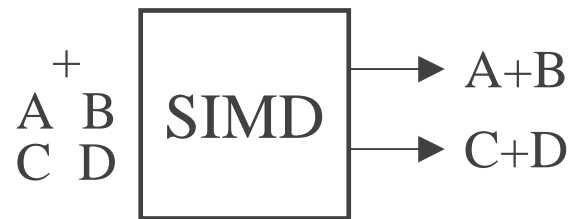
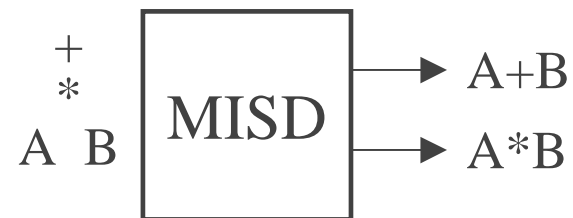
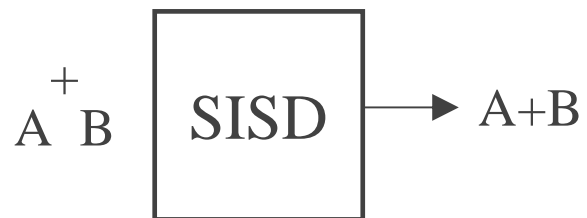
Petr Hanáček

Cor pre 2006/7, pre 2007/8, po 2007/8

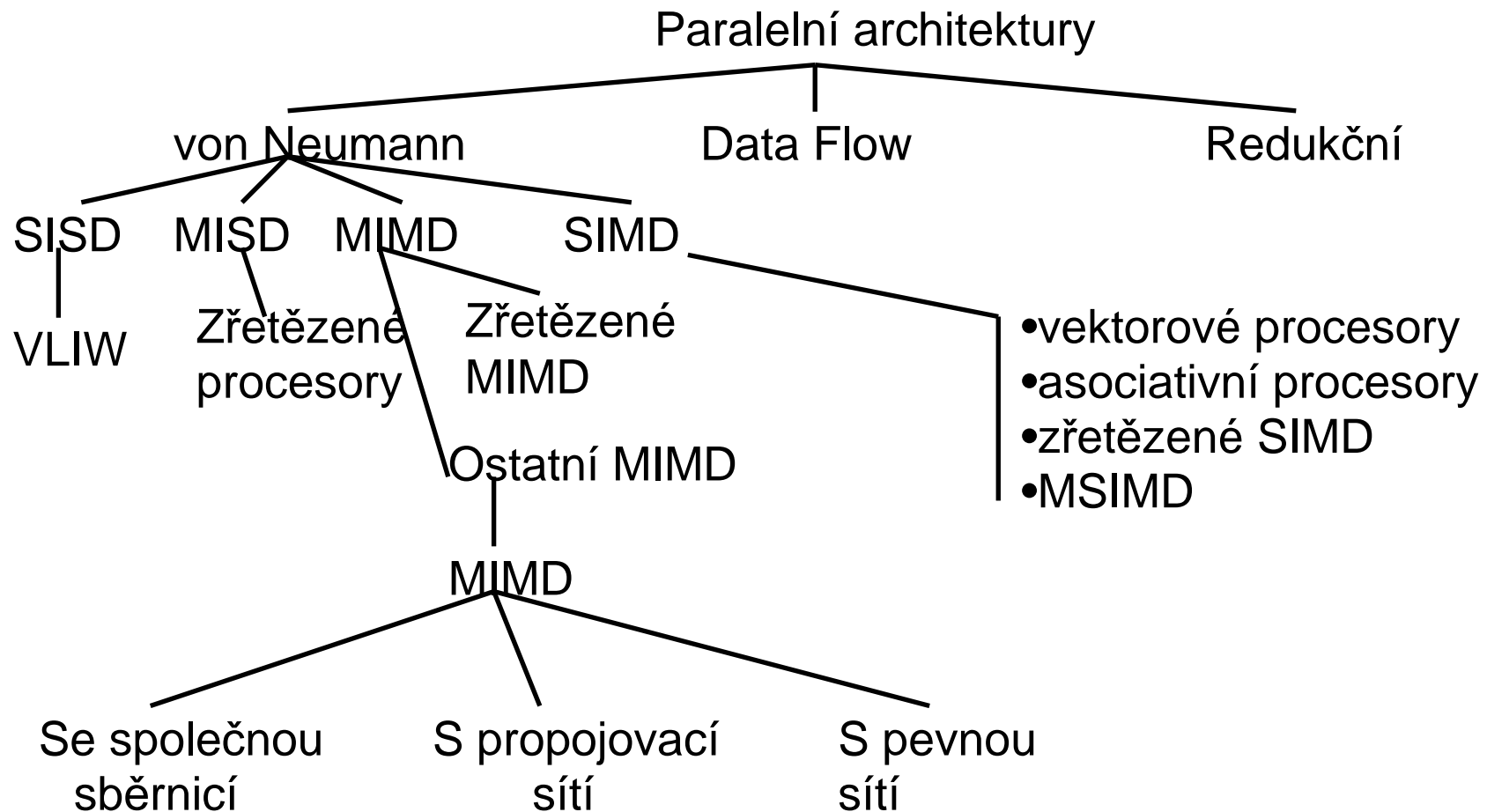
Paralelní zpracování - architektura

- Flynnova klasifikace :
 - SISD - konvenční
 - SIMD - vektorové
 - MISD - řetězové
 - MIMD
 - » multiprocesory (sdílená paměť)
 - » multicomputery (předávání zpráv)
 - ◆ Distribuované systémy

Schopnosti těchto kategorií

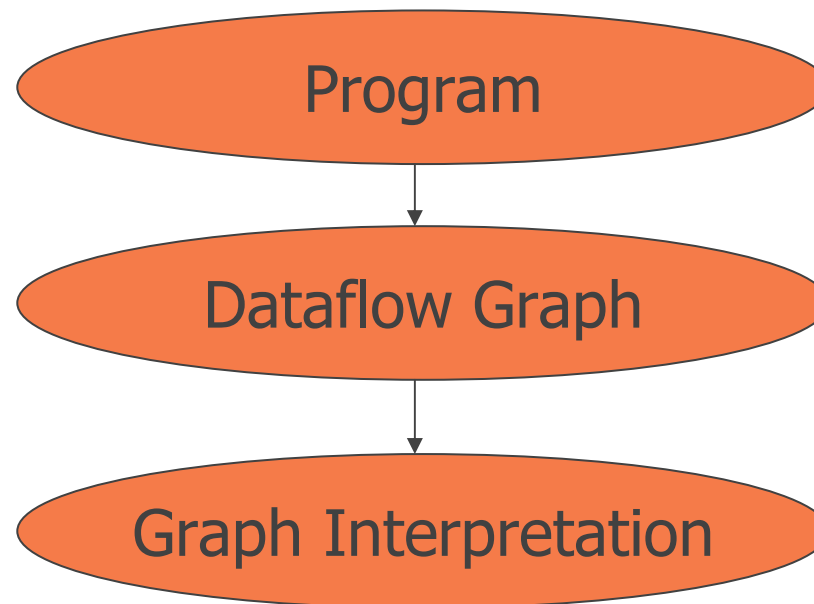
Paralelní architektury

Ne-von Neumannovské architektury

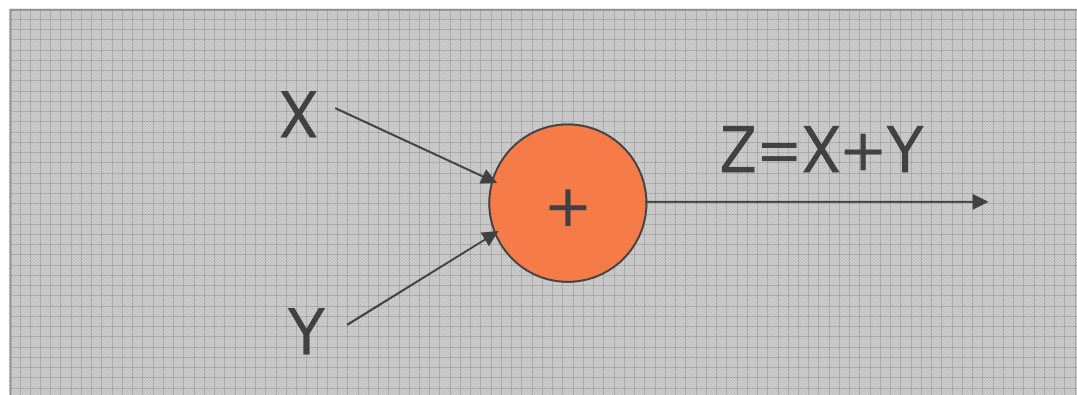
Architektura Dataflow

- není von Neumannovská architektura (nemá program a PC)
- provádí interpretaci grafu toku dat

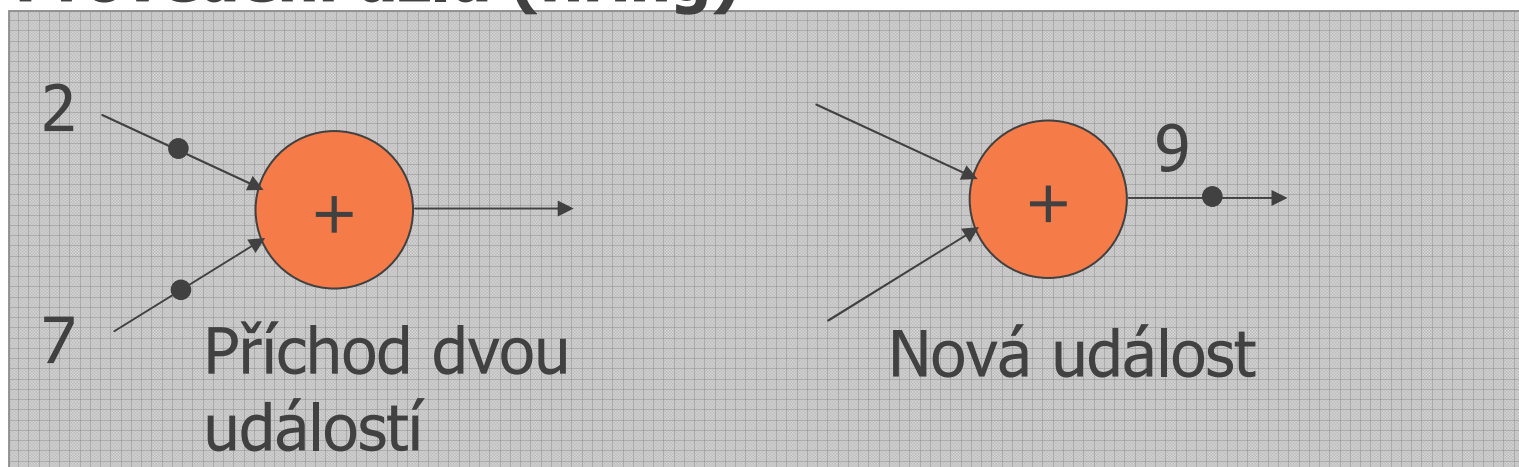

Graf toku řízení

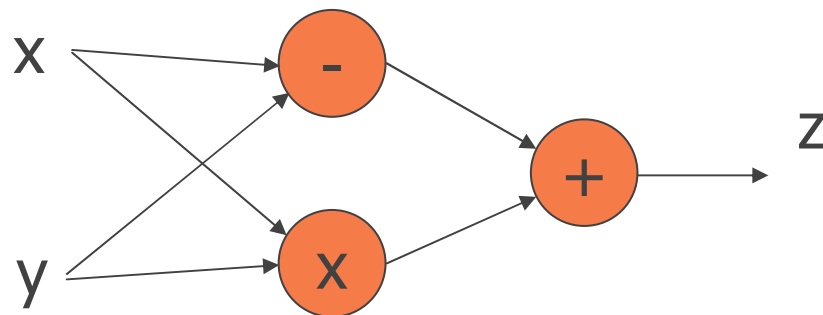
Uzel grafu

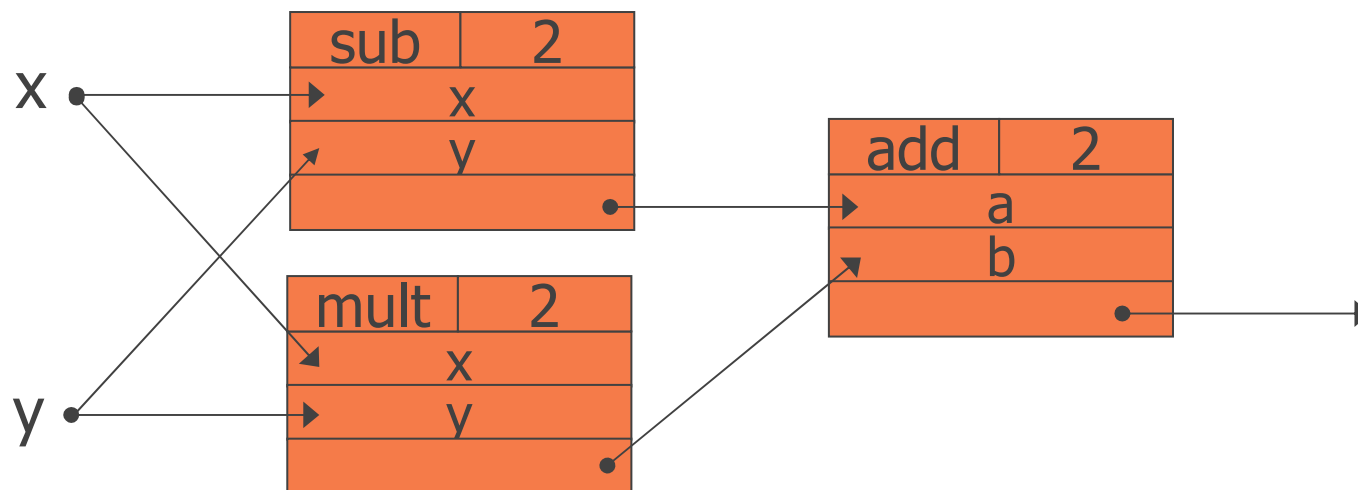
Provedení uzlu (firing)

Příklad

Uložení grafu toku dat v paměti aktivit

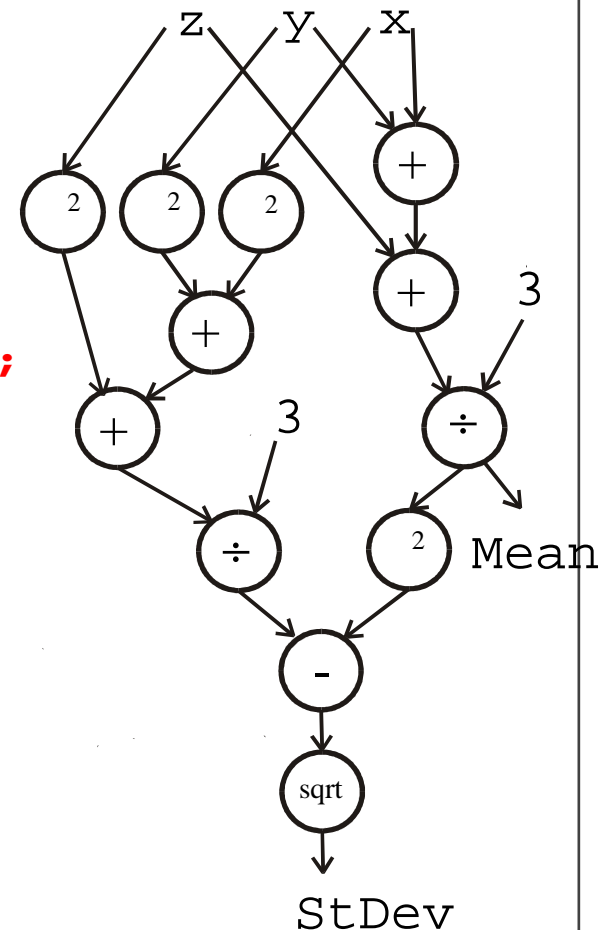
Vhodné jazyky

- Hlavní požadavek
 - The single-assignment rule
 - Proměnná se může vyskytovat na levé straně přiřazení pouze jedenkrát
- Příklady:
 - VAL, Id, LUCID
- Program je převeden do grafu toku dat
 - Orientovaný graf
 - Uzly představují instrukce
 - Hrany představují datové závislosti mezi instrukcemi

Příklad v jazyce VAL

- Funkce Stats: počítá průměr a standardní odchylku tří vstupních hodnot

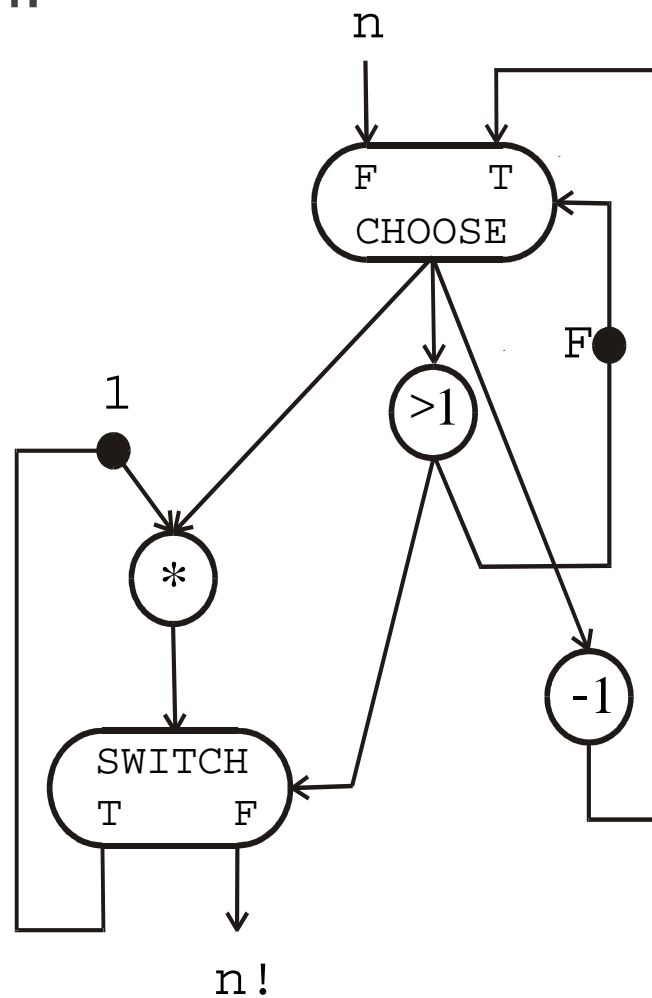
```
function Stats(x,y,z: real returns real,real);  
  let  
    Mean := (x + y + z)/3;  
    StDev := SQRT((x**2 + y**2 + z**2)/3  
                  - Mean**2);  
  in  
    Mean, StDev  
endlet  
endfun
```


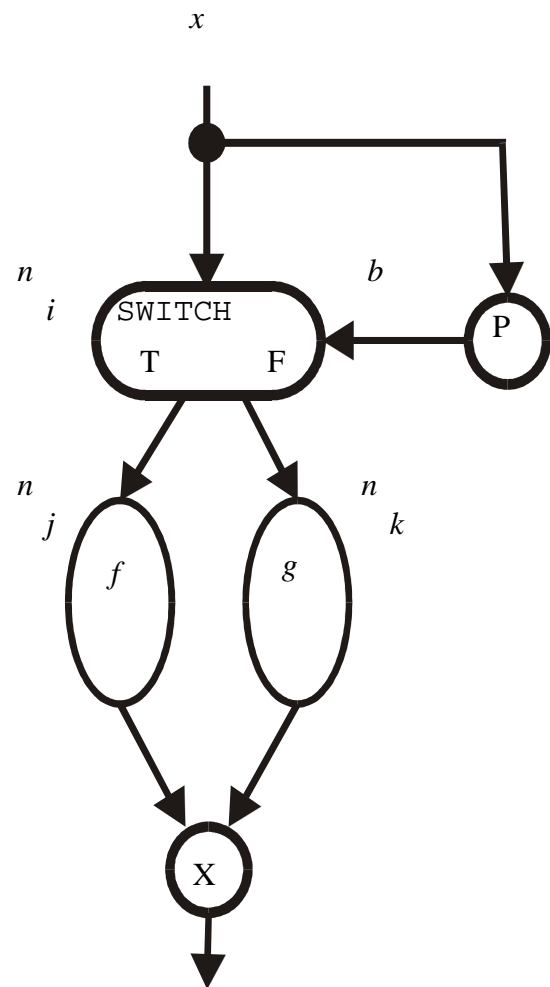
Příklad v jazyce Id

- Program počítá faktoriál $n!$
čísla n

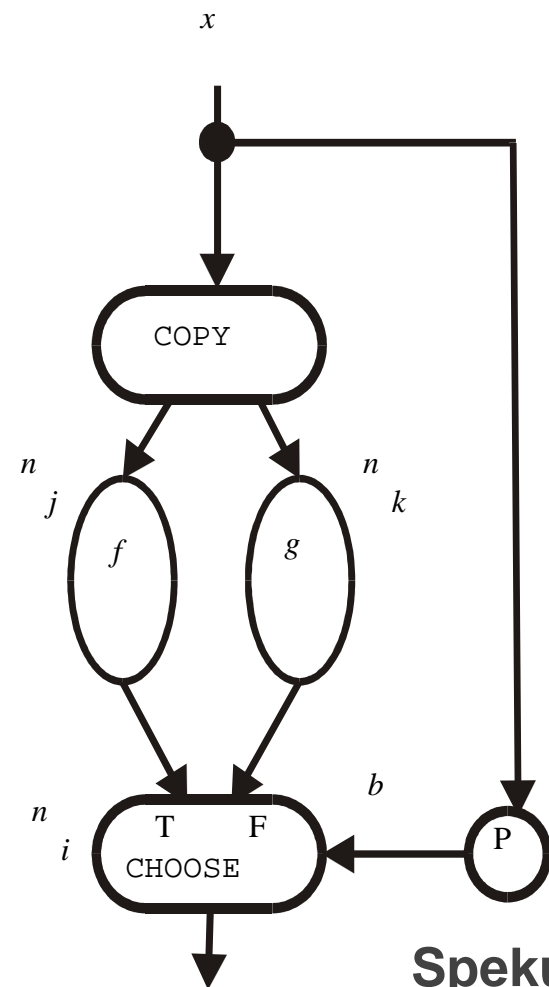
```
( initial j <- n; k <- 1  
  while j > 1 do  
    new j <- j - 1;  
    new k <- k * j;  
  return k )
```


Implementace podmíněných výrazů („skoků“)

Normální

Spekulativní

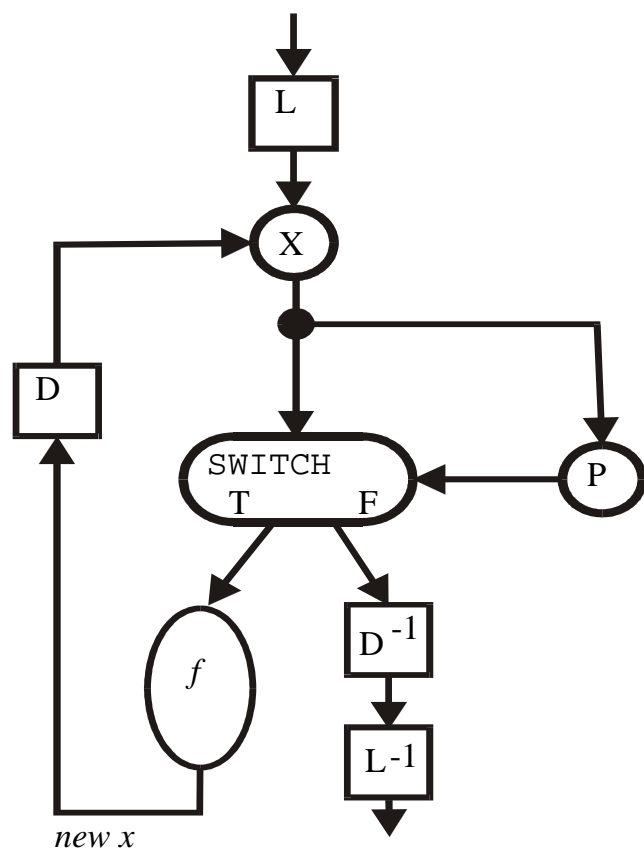
Implementace cyklů

L: inicializace – nový kontext cyklu

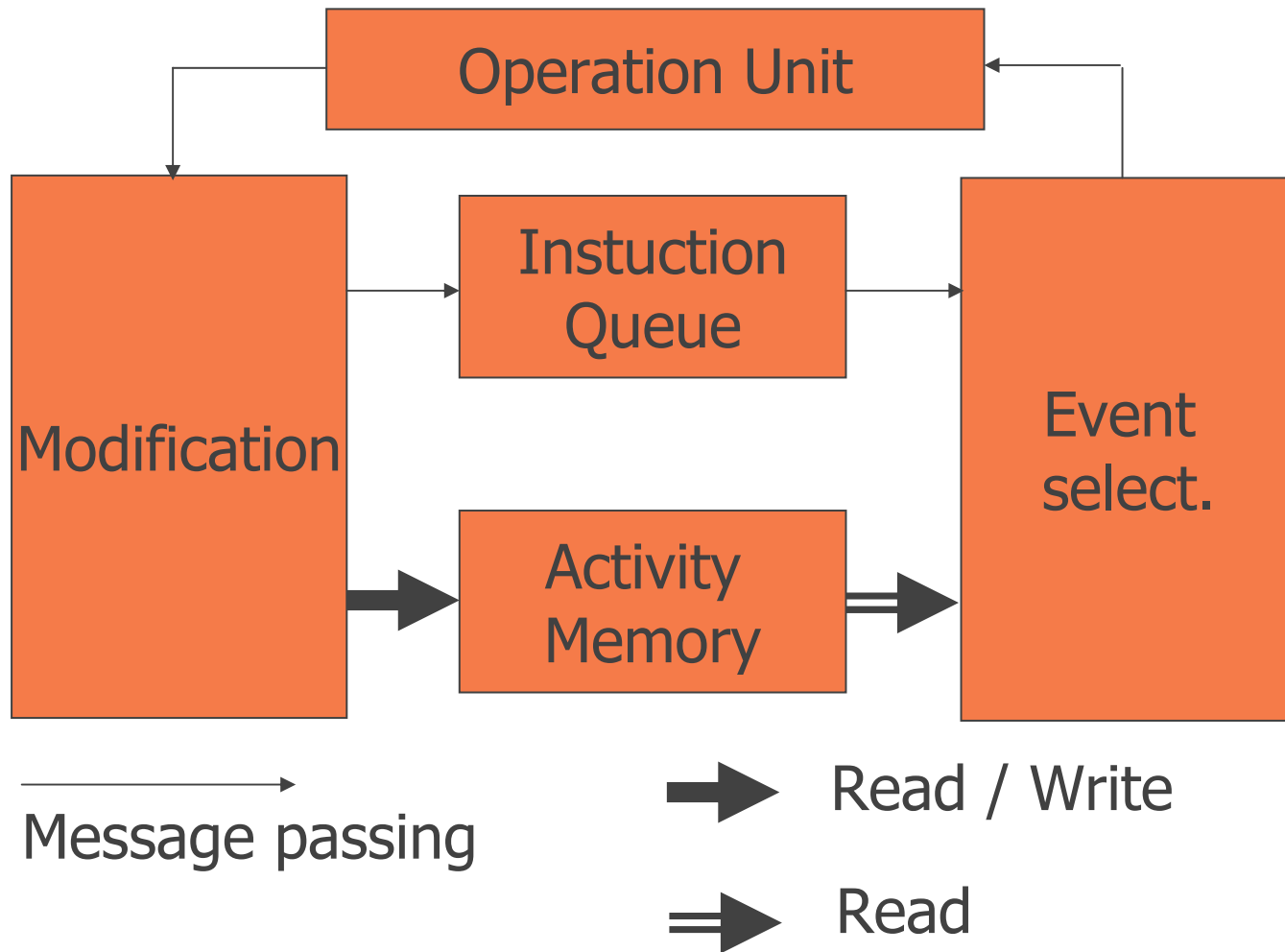
D: inkrementace proměnné cyklu

D⁻¹: nastavení proměnné cyklu na 1

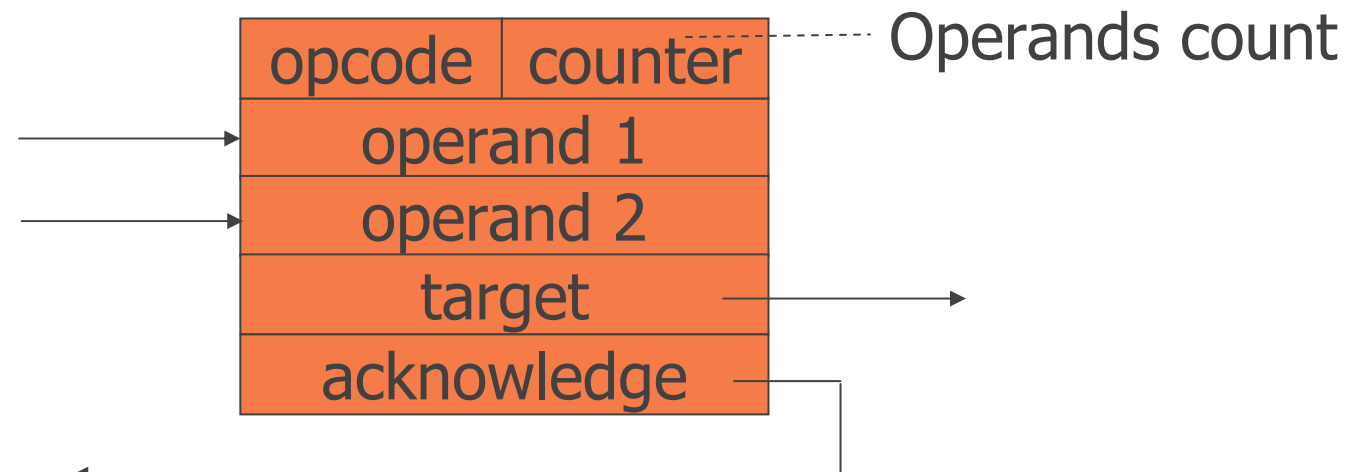
L⁻¹: nastavení původního kontextu

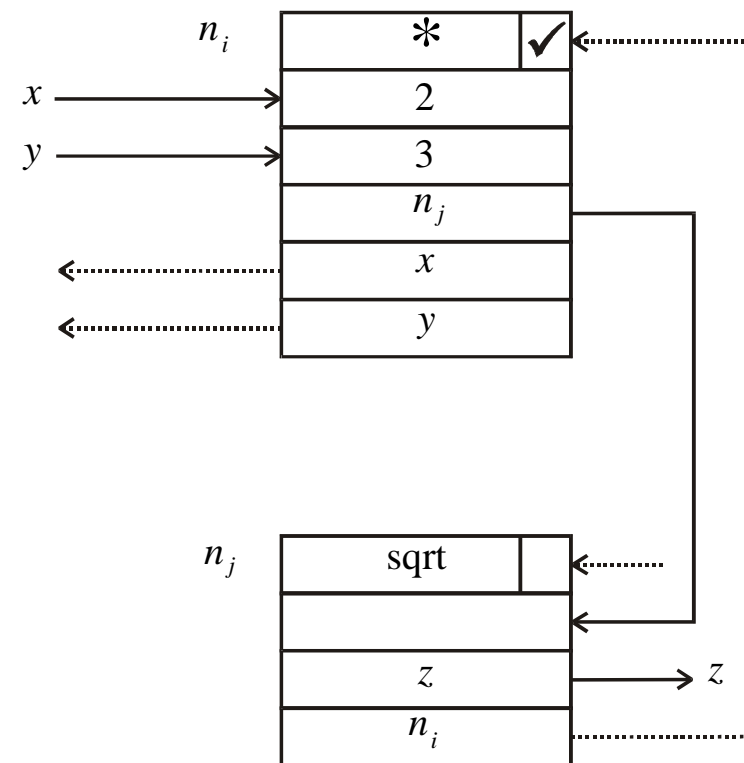
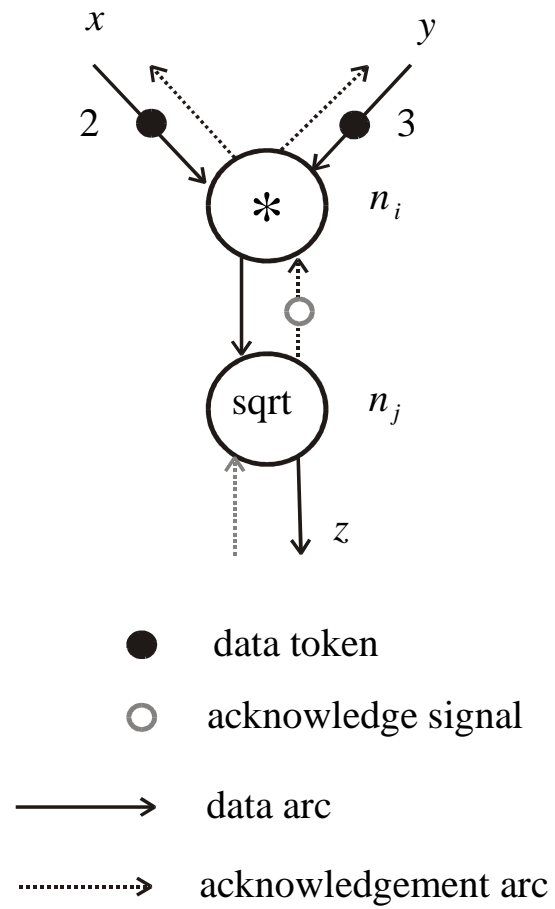

Dataflow processor

- Request
 - <opcode, operand, target>
- Result
 - <result, target>
- Zdroj paralelismu - větší počet operačních jednotek, které pracují paralelně
- Problém - vyskytnou-li se na jedné hraně grafu dvě události, může dojít ke změně jejich pořadí → potvrzení

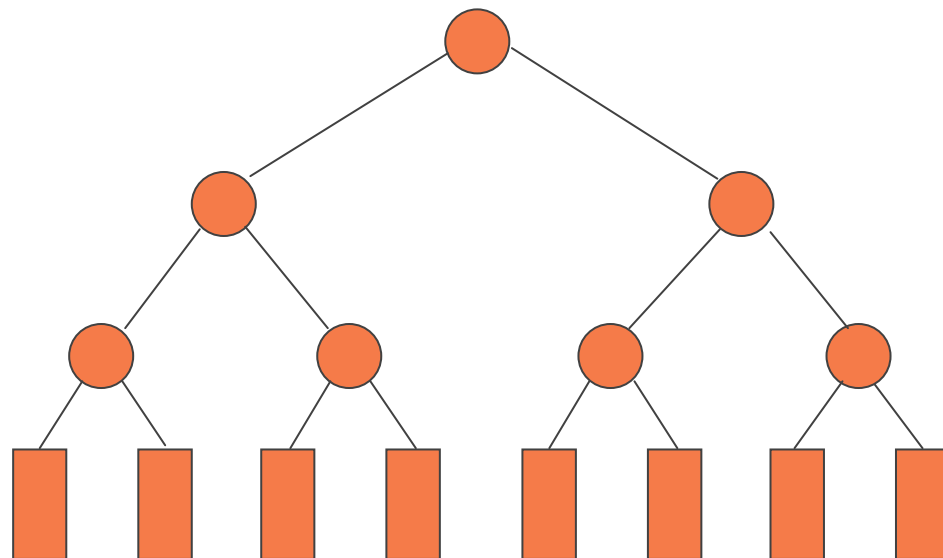

Redukční počítač

- není von Neumannovská architektura
- redukce - náhrada části výrazu jeho významem
- $2 * 3 \rightarrow 6$
- zpravidla se používá redukce řetězců
- Příklad:
- výraz
 - $(x*y)+(x-y)$
- Se zapíše
 - $+<(*<x\ y>)(-<x\ y>)>$ $<...>$ - sekvence
- Redukce pro $x=3\ y=2$
 - $+<(*<3\ 2>)(-<3\ 2>)>$
 - $+< \quad 6 \quad \quad 1 \quad >$
 - 7

Použitá architektura (stromová)

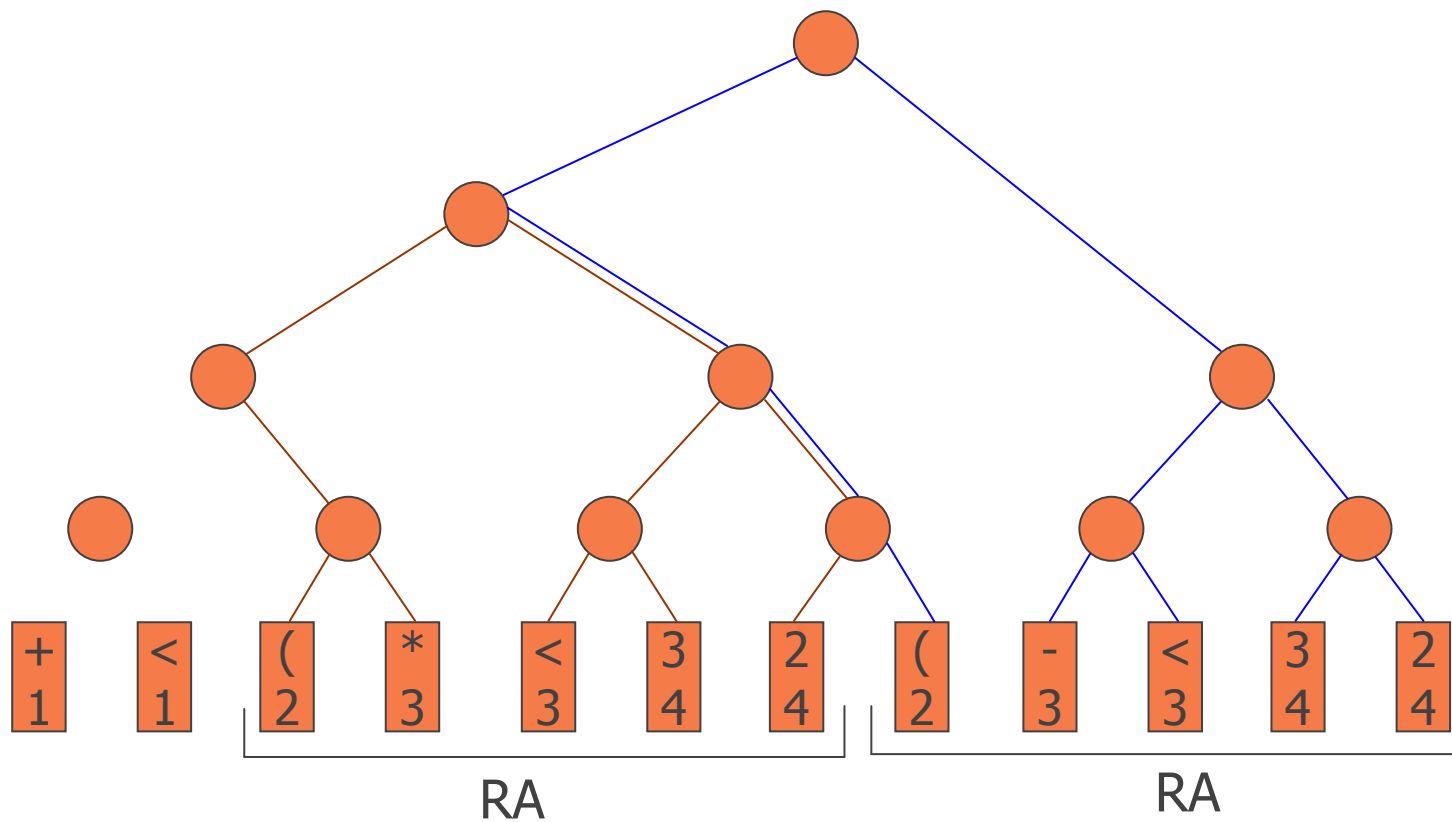
- T uzly (procesory + komunikace)
- L uzly (paměti)

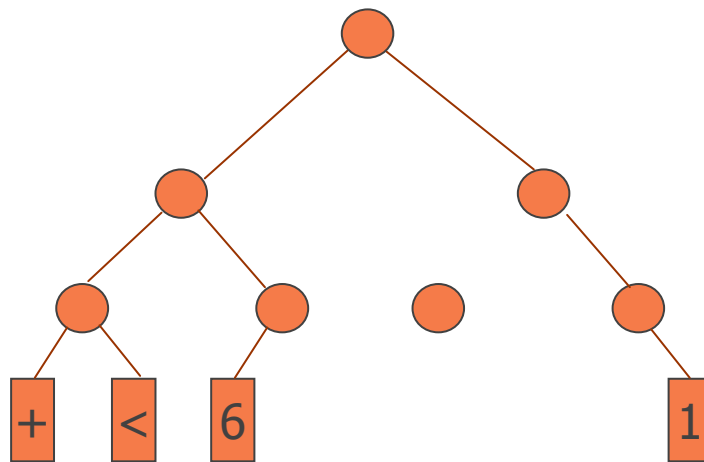
fáze :

1. rozdělení L - uzlů na redukční pole
2. provedení redukce
3. posuv v paměti L-uzlů

Redukce – fáze I

Redukce – fáze II a III

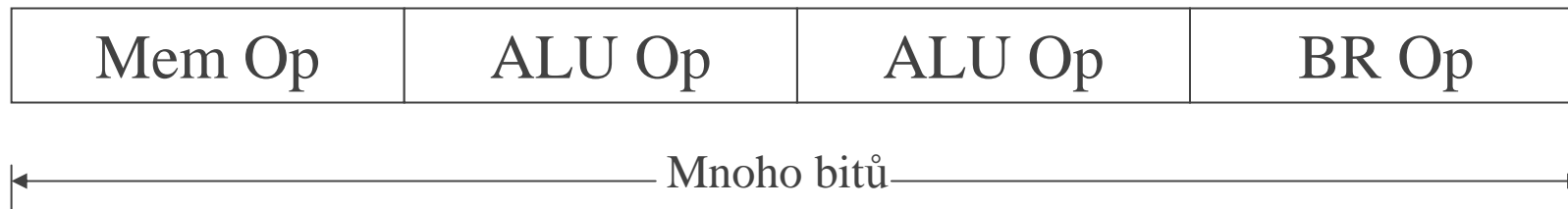

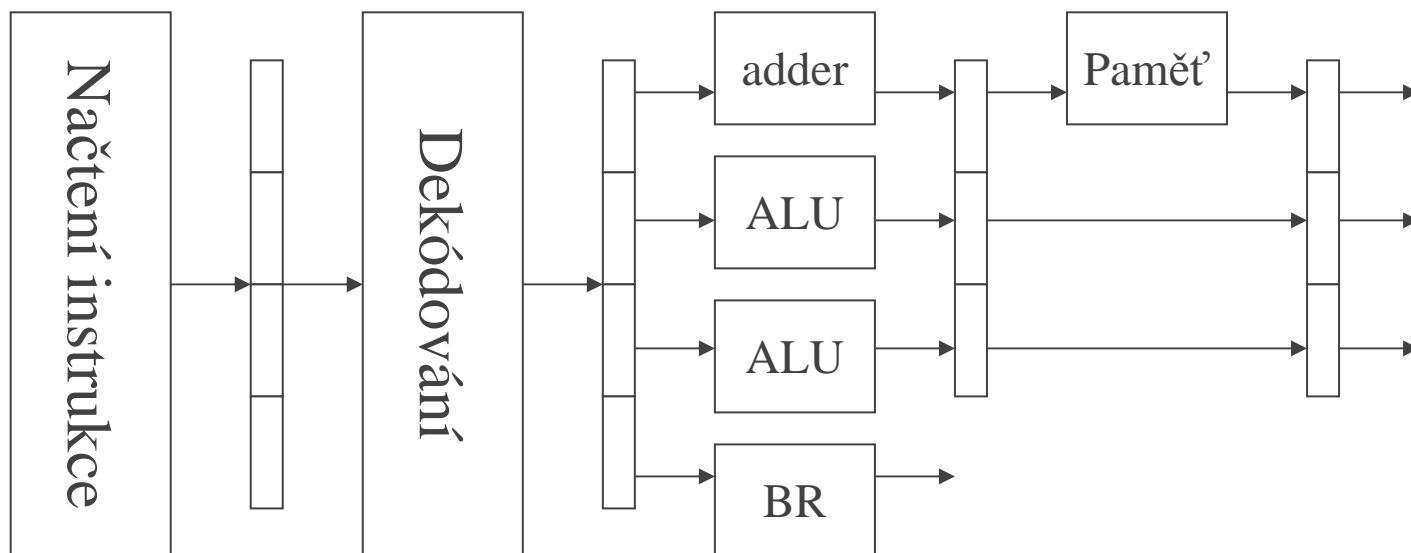
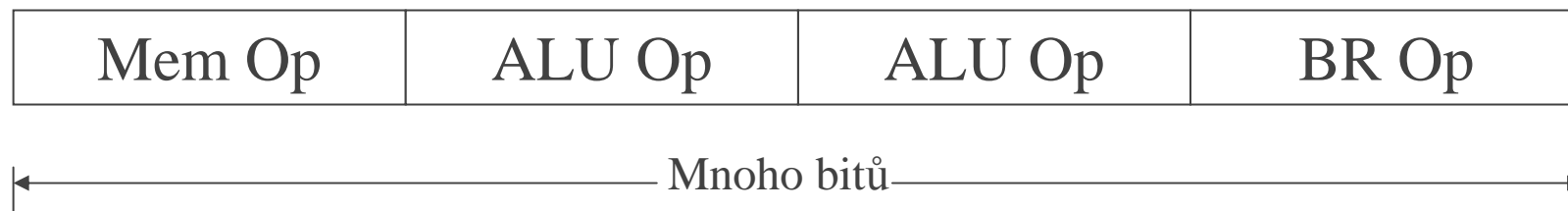
7

Von Neumannovské architektury

VLIW - Very Long Instruction Word

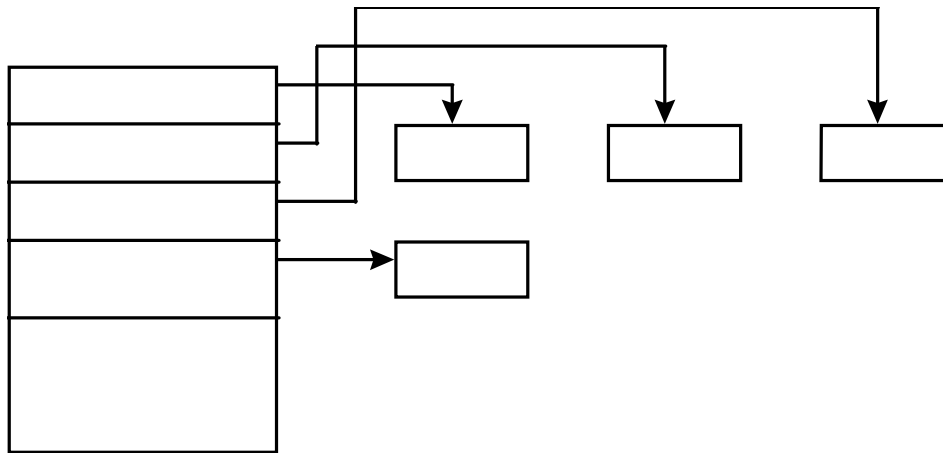
- jediný tok řízení, který řídí všechny procesory
- každá instrukce - samostatné pole s operačním kódem pro všechny procesory
 - jediný PC, který prochází program
 - instrukce jsou prováděny sekvenčně
 - instrukce také určují, jak probíhá komunikace mezi procesory. Jsou v nich uloženy informace o odesílateli, příjemci a velikosti dat. Tyto informace s ohledem na časování generuje kompilátor

VLIW - Kompilace

- Skládání instrukci VLIW z několika jednoduchých instrukcí

Nejlepší: Pracují všechny procesory

Nejhorší: Pracuje jeden procesor

VLIW – Vlastnosti

- Výhody
 - Jednoduchý hardware
 - Dobře škálovatelné
- Nevýhody
 - Podmíněné skoky (když jedna instrukce provede skok, ostatní instrukce mají problém)
 - Problém toku dat (instrukce zpracovávané v jednom kroku nemohou navzájem používat své výsledky)
 - » Některé závislosti nejsou staticky rozpoznatelné v době překladu (např. aliasing ukazatelů, oddělený překlad, dynamické sestavování) => překladač musí být konzervativní a výsledná výkonnost je nižší než při schopnosti rozpoznat všechny závislosti
 - » Některé latence nejsou odhadnutelné v době překladu (např. latence instrukcí LOAD a STORE kvůli případnému Hit nebo Miss v cache) => některé VLIW používají softwarově řízenou lokální paměť místo datové cache; jinde překladač předpokládá 100% Hit-Rate
 - Velikost programu - synchronizační NOPy jsou u VLIW navíc
 - VLIW nejsou softwarově zpětně kompatibilní jako superskalární procesory (i když existují cesty, jak toho dosáhnout)

Vztah VLIW a superskalárních proc.

- Statické superskalární procesory (Static, In-Order Superscalar)
 - Zpracovávají více instrukcí paralelně ale v programovém pořadí
 - Typická šířka 3-4 instrukce
 - Paralelní provádění může zahájit pouze limitovaná kombinace typů instrukcí („párovatelné instrukce“)
 - » Velmi závislé na kvalitním překladači
- VLIW procesory
 - Instrukce obsahuje více paralelních operací
 - Konflikty detekuje a řeší překladač (téměř výlučně)
 - Šířka instrukcí typicky 6-10 paralelních operací
- Dynamické superskalární procesory (Dynamic, Out-Of-Order Superscalar)
 - Zpracovává více instrukcí paralelně i mimo programové pořadí
 - Dnes typicky podporuje spekulativní provádění instrukcí za skokem a někdy i spekulativní provádění Load/Store instrukcí

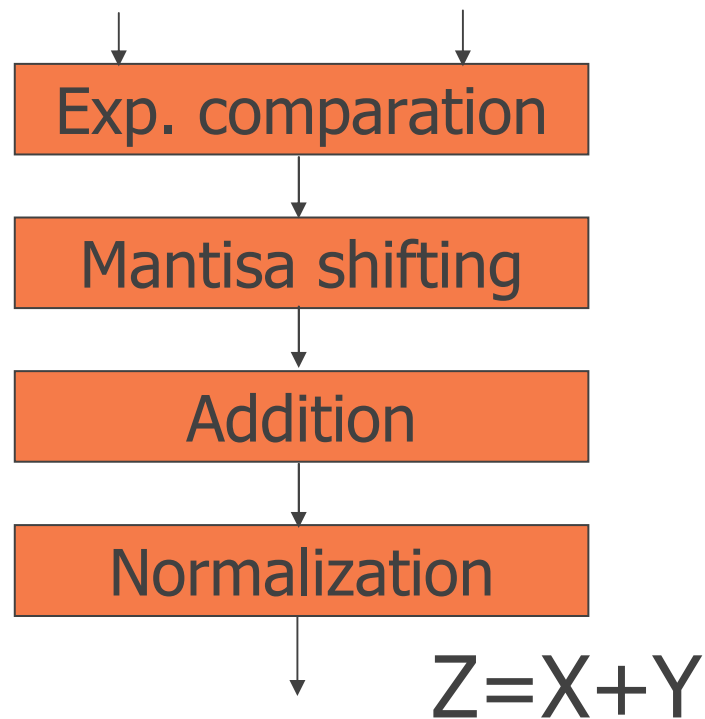
MISD - Zřetěžené procesory

- Lineárně propojené procesory
- Řešení úloh s proudovým charakterem
- Data procházejí postupně jednotlivými procesory

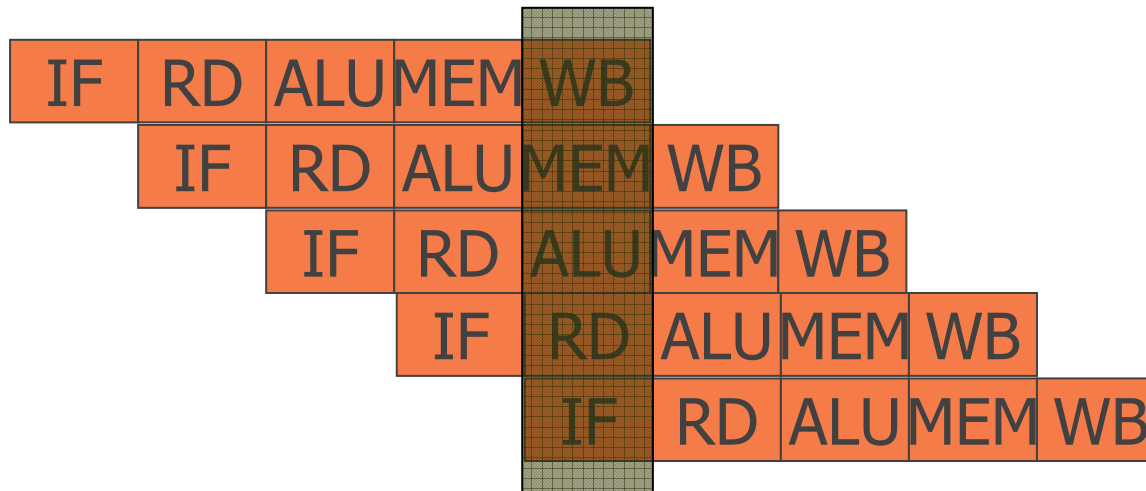

Příklad MISD

- Sčítání reálných čísel
- $X = m_x * 2^{ex}$ $Y = m_y * 2^{ey}$

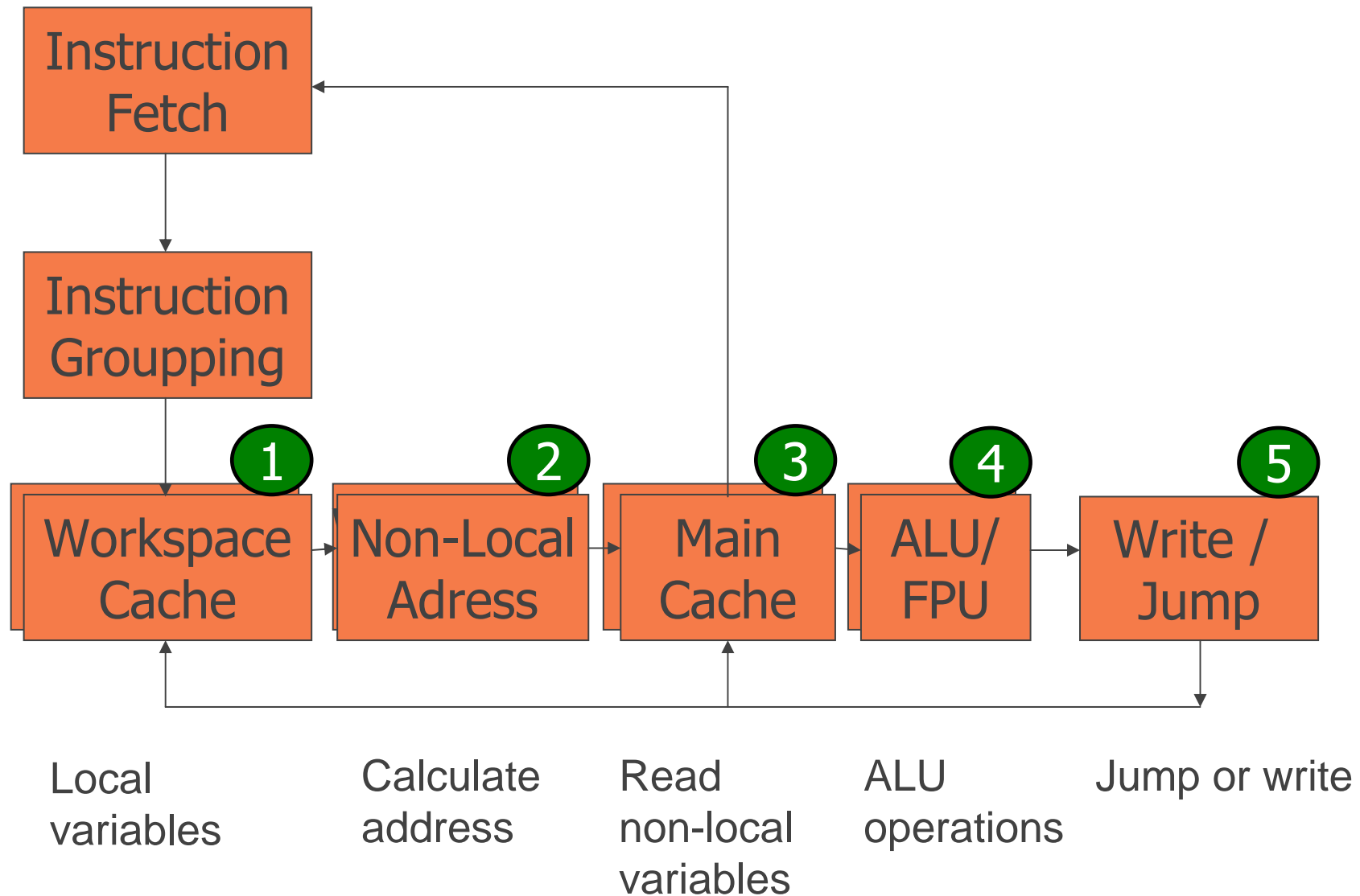

Zřetěžené procesory: II

- IF – Instruction Fetch
- RD - Read
- ALU - Compute
- MEM – Access Memory
- WB – Write Back

Zřetěžené procesory: III

Zřetězené procesory: III

$a[i+1]=b[j+15]+c[k+7]$

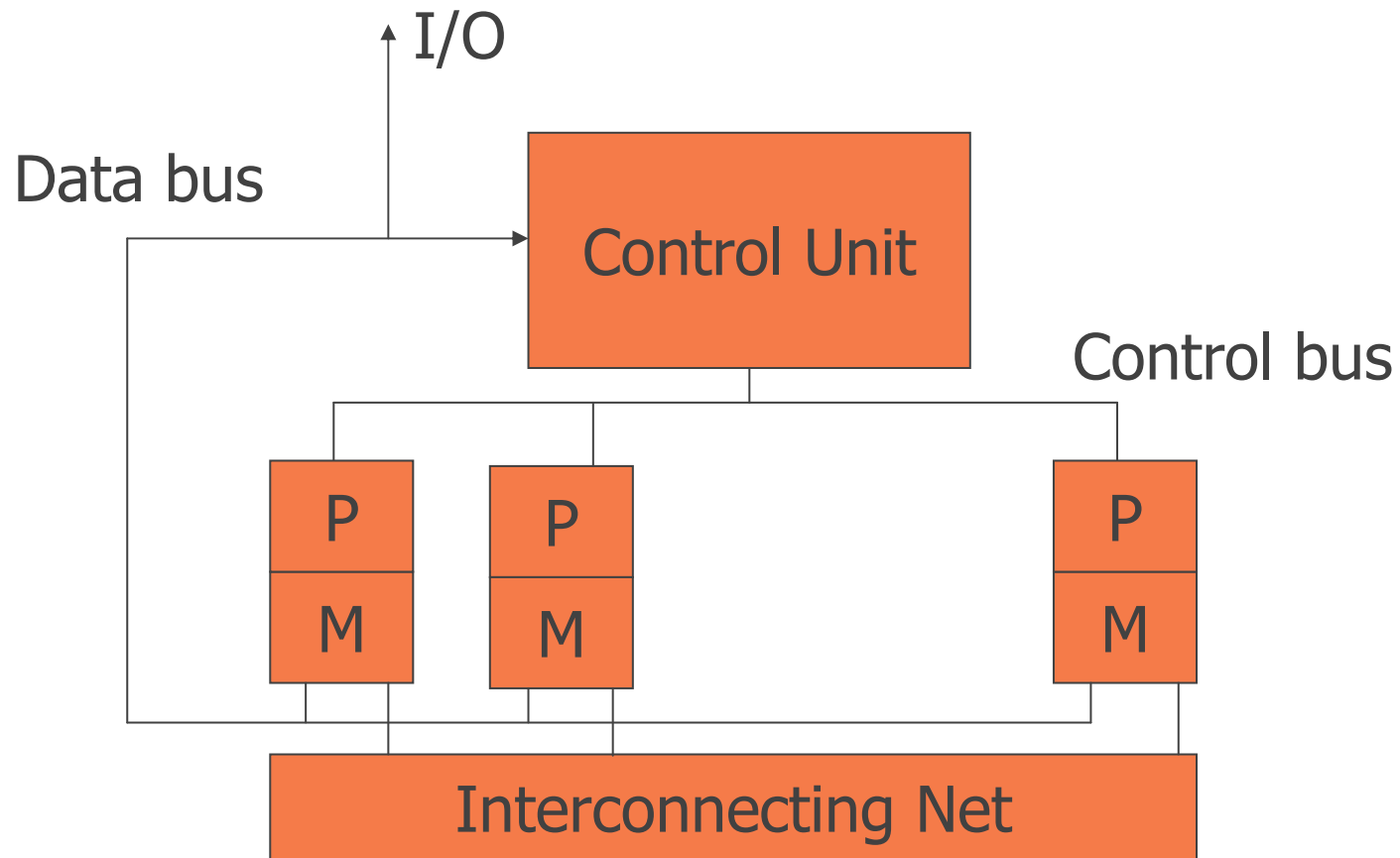
- ldl j 1
- ldl b 1
- wsub 2
- ldnl 15 2,3
- -----
- ldl k 1
- ldl c 1
- wsub 2

- ldnl 7 2,3
- add 4
- -----
- ldl i 1
- ldl a 1
- wsub 2
- stnl 1 2,5

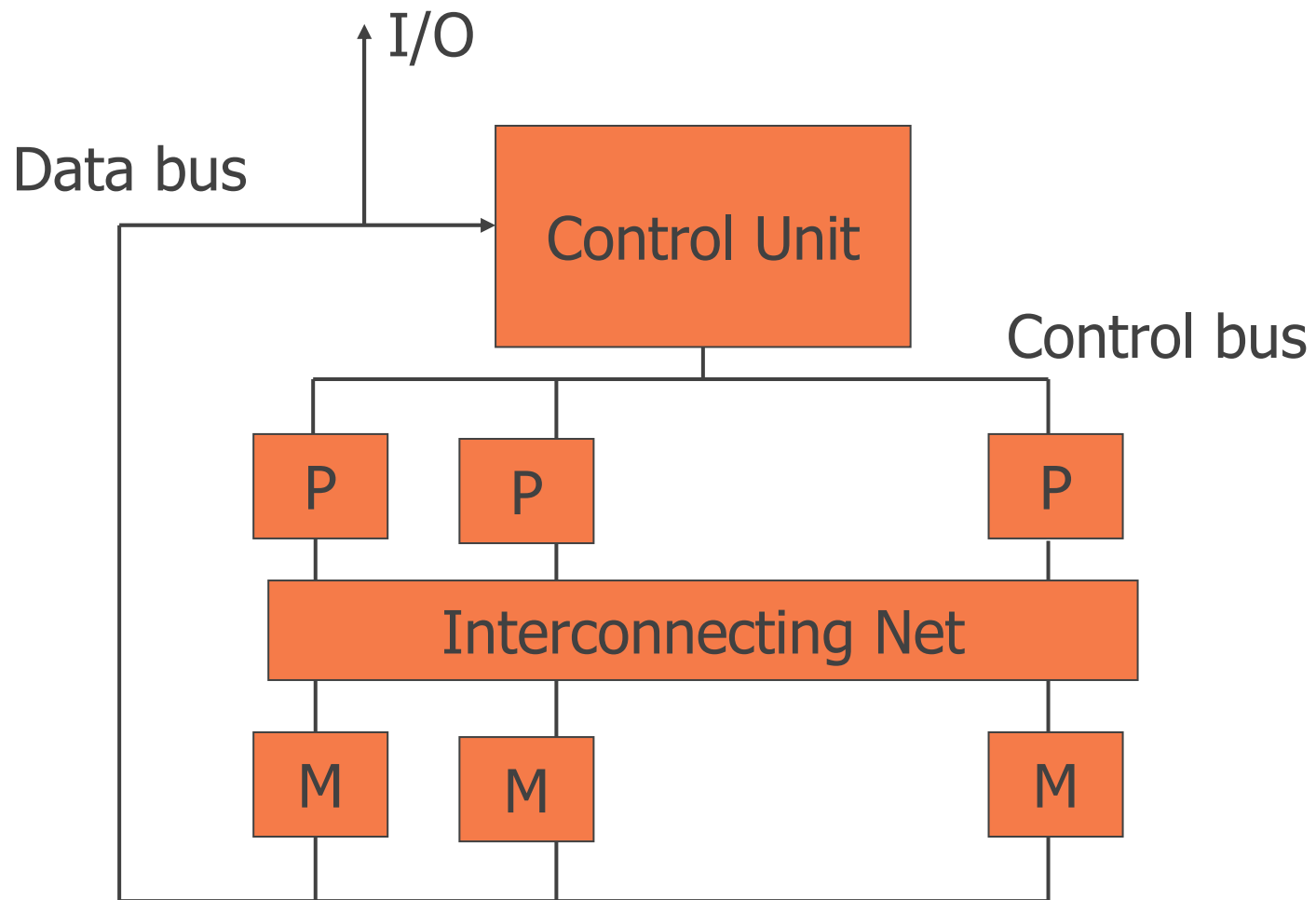
Jiný příklad MISD

- Zjištění, zda číslo Z je prvočíslem
- Máme N procesorů, kde $N = Z^{1/2}$
- Každý procesor se pokouší dělit číslo Z svým dělitelem
- Ve skutečnosti je k dispozici méně procesorů, každý má přiřazenu skupinu dělitelů

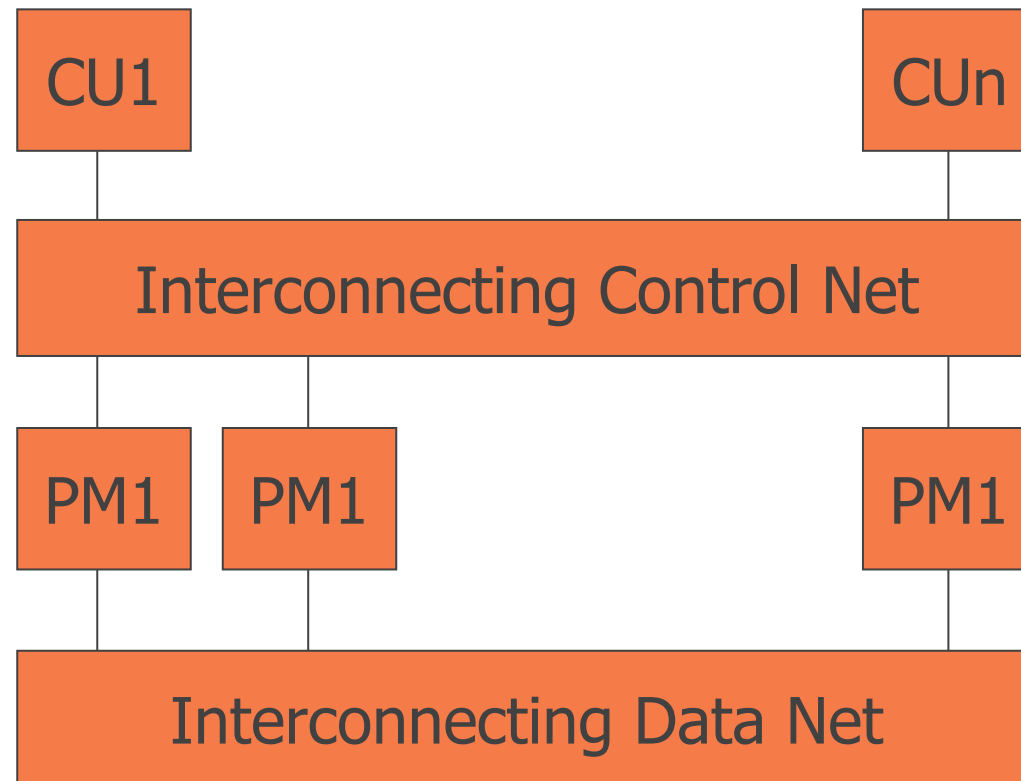
SIMD – Vektorový procesor I

SIMD – Vektorový procesor II

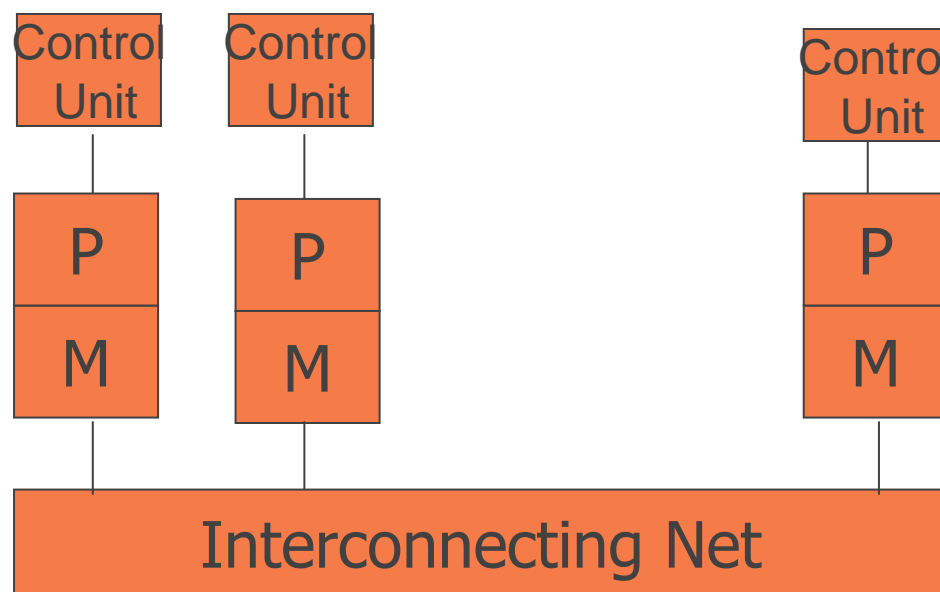
MSIMD – Multiple SIMD

Dělení procesorů na nezávislé skupiny
Dynamické alokování procesorů

SPMD

- SPMD – Same Program, Multiple Data
- všechny procesory provádějí stejný program, ale nezávisle na sobě – bez synchronizace (každý procesor má svůj řadič)

Výhody SIMD

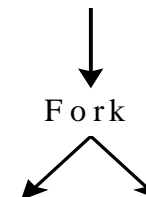
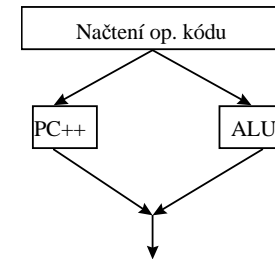
- Jednodušší než MIMD
- Menší nároky na paměť
- Jeden instrukční tok a synchronizace zjednodušuje programy
- Odpadá režie se složitou synchronizací mezi procesy, která je u MIMD
- Rychlejší komunikace mezi procesory než u MIMD
 - Menší latence
 - Menší režie na struktury komunikačních paketů, směrování atd.

Nevýhody SIMD

- Ne všechny problémy jsou datově paralelizovatelné
- Pokles výkonnosti u programů s mnoha podmíněnými skoky
- Nejsou vhodné při malém počtu procesorů (neexistuje něco jako „starter kit“)
- Vyžadují ne úplně běžné procesory

Granularita paralelismu

- uvnitř instrukcí - INTRA INSTRUCTION
 - nejjemnější paralelismus
- mezi instrukcemi INTER INSTRUCTION
 - některé instrukce se provádějí paralelně, ale není to vidět na úrovni programovacího jazyka
 - zřetězení u RISC
 - více jednotek (T10000)
- mezi příkazy
 - vektorové počítače
 - specializované koprocesory (FPU)
- mezi bloky procesu (vlákna, thready)
 - parbegin
 - thread1;
 - thread2;
 - parend
- mezi procesy
 - zpravidla nemají sdílenou paměť

PRL – mohou být odděleně kompilovány